

[Christmas Møller.]

deraf efter min Opfattelse naturnødvendigt følgende Konsekvens, at ogsaa den danske Krone løstes fra Guldet.

Om den økonomiske Situation, som dette Land dermed kom ind i, og som foreligger i Dag for dette Lands Befolkning, har jeg Lov til at sige, at den medfører forstærket Fare. Jeg kan bedst udtrykke det ved at sige, at vi er i en økonomisk Situation, hvor alt flyder, saaledes at det maa være det enkelte Partis og den enkelte Rigsdagsmands Opgave i den nærmeste Fremtid at lovgive fra Tilfælde til Tilfælde, fra Situation til Situation. Jeg vil i den Henseende pege paa, at den Overenskomst, der foreligger mellem Regeringspartierne og det konservative Folkeparti, gælder stort set for et Aar, ikke med Hensyn til alle Love for netop et Aar, paa Arbejdsloshedslovens Omraade for noget mindre, paa Frugtoldens Omraade det dobbelte, men det er en Overenskomst sprungen ud af den Situation, hvori vort Land befinder sig. I denne Forbindelse har jeg vel ogsaa uden at angribe nogen Lov til at sige, at jeg kender de Politikere, som i denne Situation den ene Dag har sagt, at det gjaldt om overhovedet ikke at faa flere Sedler, og ikke saa forfærdelig lang Tid efter har givet Udtryk for, at Seddelmængden naturligt maatte forøges ikke ubetydeligt.

Men jeg vil altsaa begynde med at understrege, at det, der sker ved denne Overenskomsts Vedtagelse, er, at der træffes en Ordning af en Række Forhold faa Maaneder frem i Tiden. Og hvis man spørger mig, om jeg tror, at dette er tilstrækkeligt, og hvis man videre spørger mig, om jeg tror, at vi ikke kommer overfor mange økonomisk kritiske Situationer i den kommende Vinter, saa svarer jeg: Det tror jeg, vi gør; og det tror jeg, vi alle skal være forberedt paa.

Og jeg vil videre have Lov til at understrege, at det forekommer mig, at man i den foreliggende Situation næsten mere har interesseret sig for at angribe mit Parti end for at angribe den Overenskomst og de Lovforslag, der her foreligger. Dette underer mig ikke, hvad min Gennemgang af de forskellige Punkter i Forliget vil understrege.

Man har angrebet mit Parti, og man kan ikke være i Tvivl om, hvad Hensigten dermed er: Lad mig da spørge: Har det konservative Parti ikke før den Handling, vi her er skredet til, sagt til? Jeg beder om

Formandens Tilladelse til at oplæse her og fremefter nogle enkelte korte Citater.

I vort Krisemanifest, som jeg før hentydede til, sagde vi under Overskriften „Fælles Nød — fælles Offer“

— idet vi sagde, at alle maatte være med — ordret følgende:

„Derfor: Formuen og Indtægten er forpligtet til samfundsmæssig Solidaritet, men maa værnes mod ethvert Forsøg paa Undtagelseslovgivning.“

Venstres ærede første Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, understregede med fuldkommen Ret, at den Resolution, som var vedtaget i Aarhus, paa demonstrativ Maade pegede paa Samfølelsens og Samarbejdets Aand. — Jo, vi har i høj Grad sagt til om, at der maatte føres en Politik, hvor ikke den enkelte Stands og ikke den enkelte Klases, men Helhedens Vel havdes for Øje.

Men jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, det ærede Medlem Hr. Pinstrup og andre ærede Medlemmer, som maatte have stemt for De jyske Landboforeningers Resolution i Aarhus i Sommer, hvori det ordret hedder følgende:

„Delegeretmødet retter en indtrængende Henstilling til alle i vort Folk om i fordrageligt Samarbejde og under Selvpofrelse at medvirke til at føre vort Land frelst igennem den vanskeligste økonomiske Tid, vi i Slægtled har oplevet.“

— jeg spørger: Er dette kun Ord, eller hvad har Meningen været med det? „I fordrageligt Samarbejde“, „under Selvpofrelse“ — var Meningen dermed ikke den, at alle maatte yde til Gennemførelse af Foranstaltninger til fælles Bedste? Jeg kan ikke tro, at Meningen med disse Ord har været andet.

Og Resolutionen slutter med at sige:

„Tiden kræver Handling, og den kræver hurtig Handling.“

Ja, men jeg spørger de ærede Medlemmer, som staar denne Resolutions Vedtager nær, og hvoraf enkelte utvivlsomt har stemt for den: Hvilken Mening har der været i denne Resolutions Ord, om ikke den, at man skulde yde noget, som ikke var behageligt efter ens egen Opfattelse? Og det har været som den røde Traad gennem de Angreb, der har været rettet mod de Forslag, som her foreligger: Nu har Konservatismen for stedse forskertset enhver Ret til at tale f. Eks. om Skattenedsættelser; nu har Konservatismen for stedse forskertset